

Поняття особистості в соціології права

Виконала:

Бондаренко Діана
Сергіївна

Група №1, 2 курс

Спеціальність № 640 Із

Особистість — інтегральна
(цілісна) сукупність соціальних
властивостей людини, що
формується та видозмінюється
протягом усього життя у
результаті складної взаємодії
внутрішніх та зовнішніх чинників
Ті розвитку, активної взаємодії із
соціальним середовищем.

Формування особистості є результатом включеності людини до існуючої системи соціальних відносин шляхом засвоєння нею соціальних функцій, а також усвідомлення своєї приналежності до соціуму.

Поняттям "індивід" позначається людина як окремий представник людського роду. Він є основою формування особистості. Тобто особистість є результатом розвитку індивіда, найбільш повним втіленням його людських властивостей.

Соціальні властивості особистості є проявом у її поведінці та діяльності соціальних відносин — політичних, економічних, сімейних тощо. Проте кожна людина по-різному відбиває ці відносини. Вони ніби проходять крізь фільтри індивідуальності, утворюючи неповторний синтез соціального та індивідуального.

Отже, кожна особистість є унікальною, неповторною і саме у цьому виявляється її самоцінність, її право на суспільне визнання, шанування гідності.

особистість	▶	людина, як носій певних, неповторних якостей
індивід	▶	один із представників роду людського, окрема людина
людина	▶	узгальнюючий образ людського роду в цілому

Якщо індивід повторює риси всіх інших людей, то особистість завжди оригінальна, оскільки тут маються на увазі тільки ті якості, які притаманні даній людині. Звідси, кожна людина, з одного боку, — індивід (один із роду людей), а з іншого — особистість (людина, яка має свою індивідуальність). І якщо поняття "людина" та "індивід" об'єднують всіх людей, то особистість відрізняє їх один від одного.

Індивідуальність — це успадковані й набуті, особливі й специфічні якості (природні, фізіологічні, психологічні, соціальні і т. п.), які відрізняють одну людину від інших. у понятті особа розкриваються предметні ознаки індивідуальності щодо окремих соціальних об'єктів — груп, інститутів, організацій тощо, соціальна роль, яку відіграють окремі соціальні верстви у життєдіяльності суспільства якщо поняття "особистість" вживається стосовно кожної людини, то поняття "особа" соціальну сутність людини конкретизує узагальнено.

Сучасні досягнення наук про людину, передусім — фізіології, психології соціології, накопичені ними конкретні наукові результати дозволяють виділити у сукупності властивостей людини певні структурні компоненти, групи властивостей, які утворюють так звані рівні структури особистості:

- перший рівень — це генетично обумовлені, успадковані компоненти структури особистості, психофізіологічні задатки;
- другий рівень — індивідуально-психологічні властивості, що формуються на основі генетично обумовлених;
- третій рівень — соціально значущі компоненти, ті властивості, які формуються під впливом соціальних зв'язків та відносин, в процесі діяльності людини.

Наукові дослідження підтвердили гіпотезу про глибинний взаємний зв'язок, взаємну обумовленість зазначених компонентів структури особистості.

**Стрижень особистості,
самосвідомість — не що Інше,
як результат соціальної
взаємодії, в ході якої індивід
навчився дивитися на себе як
на об'єкт, очима Інших людей.**

**Тим самим особистість
трактувалася як об'єктивна
якість, яку людина набуває в
процесі соціального життя.**

Дж. Мід

